

Inleiding over Romeinen 6:15-23

Zingen: Psalm 42:1

't Hijgend hert, *der jacht ontkomen,*
Schreeuwt *niet sterker* naar 't genot
Van *de frisse waterstromen,*
Dan *mijn* ziel verlangt naar God.
Ja, *mijn* ziel dorst naar den HEER';
God *des levens,* ach, wanneer
Zal ik naadren voor Uw ogen,
In Uw huis Uw Naam verhogen?

Gebed

Lezen: Romeinen 6:15-23, Johannes 8:30-47

Inleiding

We vervolgen de stof vanuit de Romeinenbrief in hoofdstuk 6. De vorige keer is gesproken over vers 1 t/m 14 waar het handelde over de oude mens die met Christus gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde tenietgedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Als de oude mens niet gestorven is dan is het lichaam der zonde niet teniet gedaan en dan dienen we nog steeds de zonde. Het komt er op aan dat we door de wet der wet gestorven zijn om Gode te leven (Gal. 2:19). De letter doodt en de Geest maakt levend. Doden zullen horen de stem van de levende God en die ze gehoord zullen hebben, zullen leven. Het gedeelte eindigde met de belofte dat de zonde over u (dat is Gods gerechtvaardigde volk) niet zal heersen, want ze zijn niet onder de wet, maar onder de genade! Wat een wonder! Daar staat de Heere garant voor! Daar valt Gods Kerk ten enenmale geheel buiten. Zalig worden is ook een geheel eenzijdig werk van God, want Hij is de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste.

We vervolgen het gedeelte uit Romeinen 6 waar de apostel spreekt over tweeërlei dienstknechten, de bezoldiging van de zonde en de genadegift van God. De apostel handelt in dit gedeelte over de heiligmaking. We kunnen dan de vraag stellen of een waar gelovige de wet erbij moet nemen om tegen de zonden, die in hem overgebleven zijn, te strijden en die te overwinnen, of is de genade van God alleen genoeg? We hopen hierover met elkaar na te denken waarbij we dienen te beseffen dat we zonder de Heilige Geest geen enkele vrucht kunnen voortbrengen die Gode behaaglijk is! Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen!

Vers 15: Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre.

De apostel Paulus werpt een vraag op naar aanleiding van het voorgaande vers waar hij stelde dat de gelovigen niet onder de wet zijn, maar onder de genade. Het niet zijn onder de wet werd kennelijk wel uitgelegd alsof men niets met de wet van doen zou hebben. Zouden we er dan maar op los kunnen zondigen omdat we niet onder de wet zijn maar onder de genade? Dat wordt door de apostel met een “dat zij verre” ver weg geworpen. De gelovige kan namelijk niet meer in de zonde leven. In hun eertijds hadden ze een vermaak in de zonde, omdat ze enkel zonde zijn, maar dat is nu geheel anders geworden. Ze zijn vijand geworden van alle zonden in gedachten, woorden, werken en nalatigheden. De zonde is hun de dood geworden. (vers 11) De nieuwe mens wordt geleid door de Heilige Geest en de Heilige Geest zondigt niet. Die nieuwe mens heeft een inwendig vermaak in de wet Gods (Rom. 7:22). Dus het niet zijn onder de wet en het zijn onder de genade is geen vrijbrief om te blijven zondigen! Van nature is een mens onder de wet en geldt: “Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.” (Gal. 3:10) De godsdienstige mens probeert God te behagen met werken van de wet, denk aan de rijke jongeling. De wet eist echter honderd procent volmaaktheid, en één enkele zondige gedachte maakt ons schuldig aan alle geboden van de wet. Hebben we dat wel eens ingeleefd? Het recht van de wet (doe dat en gij zult leven) is vervuld in de gelovigen, die niet naar het vlees maar naar de Geest wandelen (Rom. 8:4). De gelovigen zijn onder de genade, ze zijn in Christus Die het Einde van de wet is, Die de wet vervuld heeft, Die de wet in Zijn binnenst ingewand draagt. De wet is de gelovigen niet gezet maar de ongelovigen (1 Tim. 1:8-11).

Vers 16: Weet gij niet, dat wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen dien gij gehoorzaamt, óf der zonde tot den dood, óf der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

“Weet gij niet?”, zo vervolgt de apostel, dat je óf een dienstknecht bent van de zonde met als bezoldiging de dood, óf dat je een dienstknecht bent van de gerechtigheid met als genadegift het eeuwige leven. Kennelijk waren er valse leraars in het spel die leerden dat als je onder de genade verkeert het niet uit maakt of je wel of niet zondigt, en dat die de gemeente van Rome zochten te betoveren met hun valse leer. De Heere Jezus zegt: “Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde.” (Joh. 8:34)

Het doen van de zonde, omdat de zonde over hem heerst, doet elk mens van nature als hij buiten Christus is. De gelovigen in Rome moesten vermaand worden door de apostel Paulus om te blijven bij de leer die naar de godzaligheid is, dat is de leer van Christus. Het is dus óf óf en niet én én. “Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal de ene haten en de andere liefhebben, of hij zal de ene aanhangen en de andere verachten; gij kunt niet God dienen en de Mammon.” (Matth. 6:24) Het is onmogelijk dat een begenadigd menskind nog zijn vermaak in de zonden kan hebben, omdat hij der zonde gestorven is (Rom. 6:2). Als een mens in het natuurlijke sterft dan kan zo'n mens niet meer zondigen. Hij is dood voor de zonde geworden. Zo is het in het geestelijke ook. Degenen die de oude mens dood gestorven zijn, zijn der zonde gestorven. Alle menskinderen zijn óf dienstknechten van God óf dienstknechten van de zonde. Een tussenweg is er echt niet. Dat we ons dan nauw onderzoeken zoals de profeet Zefanja verkondigt: “Doorzoekt uzelf nauw, ja, doorzoekt nauw, gij volk dat met geen lust bevangen wordt” (Zef. 2:1)

Vers 17: Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

De apostel vertroost de gelovigen te Rome met de woorden: “Maar Gode zij dank”. We zien dat het alles van God uit gaat als een mens van een dienstknecht der zonde een dienstknecht

van God gemaakt wordt. Dat heeft maar één oorzaak, namelijk de verkiezende liefde van God in Christus door de Heilige Geest. De oorzaak ligt dus in de drie-enige God. Ze zijn nu van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer, namelijk het Evangelie. Dat is de leer van Christus, waarvan de apostel Johannes in zijn tweede zendbrief schrijft en zegt: “Een iegelijk die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beide de Vader en de Zoon.” (2 Johannes : 9)

De kanttekeningen schrijven hierbij dat is een leer van godzaligheid en gerechtigheid, en gelijk een voorbeeld dat zodanige nadruk ook laat in degenen die haar aannemen, zodat zij door de kracht van Gods Geest zichzelf tot navolging van deze leer overgeven.

We zien dus dat er geen geveinsd onderwerpen aan Christus en Zijn leer is, maar een hartelijk liefhebben van Christus en Zijn leer. Dat kan ook niet anders want Christus heeft hen eerst liefgehad en daarom hebben zij Hem lief en begeren zij in alles Zijn wil te doen. Ze zijn overgegeven tot deze hartelijke gehoorzaamheid door de werking van de Heilige Geest, en zijn mensen geworden die hun zielen overgegeven hebben voor de Naam van onze Heere Jezus Christus. (Handelingen 15:26) Dat gaat gepaard met een worden overgegeven in de dood om Jezus' wil, want allen die godzalig willen leven in Christus Jezus (niet alleen sterven) zullen vervolgd worden. (2 Timotheüs 3:12) De apostel Paulus zegt in 2 Korinthe 4:11: “Want wij die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil, opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden.”

Er kan een overgegeven worden ten voordeel, waarvan hier sprake is, maar er kan ook een overgegeven worden ten oordeel. Denk bijvoorbeeld aan hetgeen in Psalm 81:12-13: “Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord, en Israël heeft Mijner niet gewild. Dies heb Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten, dat zij wandelden in hun raadslagen.”

Vers 18: En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.

Een van harte gehoorzaam worden aan God gaat samen met een vrijgemaakt zijn van de zonde en een dienstknecht van de gerechtigheid gemaakt te zijn, want de zonde is de ongerechtigheid en kan geen gemeenschap hebben met de gerechtigheid. Als de HEERE onze gerechtigheid is geworden (Jeremia 23:6; 33:16) dan zijn we met Christus gekruisigd, met Hem begraven en met Hem opgestaan. Ziet het is alles nieuw geworden. De apostel zegt hier niet dat zij zichzelf vrijgemaakt hebben van de zonde, maar dat ze vrijgemaakt zijn van de zonde. De kanttekeningen hebben het over een vrijgemaakt zijn van de slavernij van de zonde. En inderdaad. We zijn van nature een slaaf van de zonde en doen gewillig wat ons boze hart ons ingeeft in gedachten, woorden en werken. In de bekering volgt een gelijkvormigheid aan en instemming met het Evangelie. Een goddeloze wordt gerechtvaardigd, en een onreine wordt rein verklaard op grond van de dood en opstanding van de Heere Jezus Christus. De zwarte bruid wordt in overeenstemming gemaakt met Hem, Die hun Liefste is en Die blank is en rood is en de banier draagt boven tienduizend (Hooglied 5:10)

Vers 19: Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vleses wil. Want gelijk gij uw leden gesteld hebt om dienstbaar te zijn der onreinheid en der ongerechtigheid tot ongerechtigheid, alzo stelt nu uw leden om dienstbaar te zijn der gerechtigheid tot heiligmaking.

De apostel vervolgt met aan te geven dat hij op menselijke wijze spreekt, dat is bij gelijkenis van zaken die onder de mensen bekend zijn. Hij houdt rekening met de zwakheid van hun vlees, dat wil zeggen met de zwakheid van hun verstand in geestelijke zaken, opdat ze het beter mochten begrijpen. Wat is het nodig dat de nog pas bekeerden worden onderwezen opdat ze niet altijd de melk van node hebben, maar opdat ze de vaste spijs zouden nuttigen. In 1 Korinthe 3:2 klinkt het zelfs als een verwijt van de apostel aan de gelovigen, waar hij zegt: “Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja,

gij vermoogt ook nu nog niet” Het is nooit de bedoeling dat ze altijd met melk gevoed worden. In het natuurlijke spreekt men dan wel van papkinderen. Dat is geestelijk ook zo. In Hebreëen 5:12-14 waarschuwt de apostel tegen verachting met de woorden: “Want gij, daar gij leraars behoorde te zijn vanwege den tijd, hebt wederom van node dat men u lere welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt geworden als die melk van node hebben en niet vaste spijs. Want een iegelijk die der melk deelachtig is, die is onervaren in het woord der gerechtigheid, want hij is een kind. Maar der volmaakten is de vaste spijs, die door de gewoone zinnen geoefend hebben tot onderscheiding beide des goeds en des kwaads.”

In hun eertijds stelden zij hun leden om dienstbaar te zijn aan de onreinheid en aan de ongerechtigheid tot ongerechtigheid. Hun hele verzondigd bestaan was niet anders dan een volvoering van hun kwade lusten en begeerlijkheden. Van de gelovigen in Rome gold ook wat in hun eertijds wat staat geschreven in de tweede brief aan de Korinthiërs: “Dwaalt niet: noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven. En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd in den Naam van den Heere Jezus en door den Geest onzes Gods.” (2 Korinthe 6:10)

Tegenover het stellen van de leden om dienstbaar te zijn aan de onreinheid en de ongerechtigheid tot ongerechtigheid, stelt de apostel het stellen van de leden om dienstbaar te zijn aan de gerechtigheid tot heiligmaking. Het woordje “tot” wil niet zeggen dat ze nog geen heiligmaking hebben en dat die uitgewerkt moet worden. Net als bij “tot ongerechtigheid” betekende het niet dat ze nog geen ongerechtigheid hadden. Een citaat van Kohlbrugge omtrent de rechtvaardigmaking en de heiligmaking wil ik jullie niet onthouden, het luidt: “In de dagen des vleses van onze Heere en ten tijde van de apostelen was het woord ‘rechtvaardig’ een zeer gebruikelijk woord; men verstond het niet alleen van de innerlijke geaardheid van de vromen, maar ook van hun gedragingen overeenkomstig deze innerlijke geaardheid. Zo noemden de Joden zich toenmaals ‘rechtvaardigen’ naar hun gezindheid en naar hun werken. Uit hoofde van hun werken hielden zij zichzelf voor rechtvaardigen. Zij zochten Gods geboden op, maakten daarvan hun uitlegging, meenden vervolgens dezelve te doen en noemden zulks ‘gerechtigheid’. De wegen die zij insloegen om naar deze geboden te wandelen, de middelen die zij daartoe bezigden, de inspanningen, de ontberingen om zulke rechtvaardigen te worden, noemden zij ‘heiliging’. De hoogste trap van de gerechtigheid die zij zochten te bereiken, noemden zij ‘heiligheid’ of een Gode-gelijkvormig-zijn. Tegen dat, wat zij gerechtigheid noemden, schreef de apostel Paulus zijn brief aan de Romeinen en het hoofdthema dat hij ontwikkelde was dit: “Alleen die mens is rechtvaardig, die Gode gelooft, volgens het geloof dat in Jezus Christus is.” Zo verstond Paulus onder ‘rechtvaardig zijn’ niét dat, wat de latere theologie er wel onder verstaan heeft, te weten, een vrijgesproken zijn van schuld en straf, waarna het aan de mens nu nog overbleef zijn verdere zaligheid uit te werken. De apostel verstond er echter dit onder, namelijk dat de mens in het geloof van Jezus Christus overeenkomstig de Wet geworden was zodat hij niet alleen van schuld en straf was vrijgesproken, maar dat hij in zulk een gerechtigheid ook dat alles had in Christus Jezus wat tot het leven en de godzaligheid behoorde. Wij zijn ineens en voor altijd geheiligd – dat is ook Paulus’ leer in de brief aan de Hebreëen – in de wil van God, welke Christus in de overgave van Zichzelf voor ons gedaan heeft. Voor GóD is rechtvaardiging en heiliging één en hetzelfde. Wie gelooft, hééft bij God alle werken gedaan die er maar te doen zijn volgens de wet.” Tot zover dit citaat van Kohlbrugge.

We halen een tekst aan die we al zo vaak hebben geciteerd uit 1 Korinthe 1:30-31, waar zo vertroostend staat opgetekend: “Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing; Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere.”

Hetgeen in Romeinen 8:28-30 staat opgetekend is ook van groot belang: “En wij weten dat dengenen die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook tevoren verordineerd den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.”

Er staat niet dat degenen die gerechtvaardigd zijn daarna geheiligd worden en tenslotte verheerlijkt. We zien dus dat de rechtvaardiging de heiligmaking insluit. (2 Korinthe 6:10) De gelovigen worden vermaand om in Christus te blijven (Johannes 15:4) en om te zien op de overste Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebreeën 12:2). Als de tekst “stelt nu uw leden om dienstbaar te zijn der gerechtigheid tot heiligmaking.” met kracht door de Heilige Geest wordt toegepast dan is dit bevel gelijk een daad, want Gods bevelen zijn daden in de toepassing. Als Jezus spreekt tot Lazarus, die in het graf ligt: “Kom uit”, dan komt hij uit. Wat een wonder. De Heere heeft een uitgewerkte zaligheid voor een uitgewerkte zondaar, en dat is tegelijk een uitgewerkte heiligheid. Ja, dat is Christus geheel en Christus alleen!

Vers 20: Want toen gij dienstknechten waart der zonde, zo waart gij vrij van de gerechtigheid.

Deze tekst verwijst naar Johannes 8:34. Dat is het gedeelte waar de Heere Jezus sprak dat Hij het Licht der wereld is (Johannes 8:12). In vers 30 staat dan dat velen in Hem geloofden. Echter Jezus wist wel wie ze waren die in Hem geloofden (het was namelijk geen waar geloof), want Hij gaat spreken over het blijven in Zijn woord (in de leer van Christus), want dan zal de waarheid worden verstaan en de waarheid zal ze vrijmaken. De zogenaamde gelovigen antwoorden dan dat ze Abrahams zaad zijn. We zouden nu zeggen dat we gedoopt zijn en meelevende gemeenteleden zijn. Ze zeggen dat ze nooit iemand gediend hebben, en hoe kan Jezus dan zeggen dat ze vrij worden? Jezus gaat dan verder en spreekt de woorden van deze tekst: “Een iegelijk die de zonde doet, is een dienstknecht der zonde”. Hij vervolgt dan met de woorden: “En de dienstknecht blijft niet eeuwiglijk in het huis, de zoon blijft er eeuwiglijk. Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.” Ze verstonden dus niet dat ze, met al hun godsdienst en hun beroemen Abrahams kinderen te zijn, gebonden waren aan de zonde en aan de duivel. Het was een volk wat niet van zonden overtuigd hoefde te worden, want ze hadden geen zonden (ook al zullen ze best gezegd hebben dat ze niet volmaakt waren, maar ze leefden toch stipt naar de wet). Jezus zegt: “Wie van u overtuigt Mij van zonde? En indien Ik de waarheid zeg, waarom gelooft gij Mij niet? Die uit God is, hoort de woorden Gods; daarom hoort gijlieden niet, omdat gij uit God niet zijt.” Vervolgens zeggen ze dat Jezus de duivel heeft en namen stenen op, dat zij ze op Hem wierpen. Maar Jezus verborg Zich en ging uit de tempel, gaande door het midden van hen, en ging alzo voorbij. Ze meenden Gode een dienst te doen, maar kwamen openbaar als openlijke vijanden van God en Zijn Zoon en wederstonden de Heilige Geest.

Vers 21: Wat vrucht dan hadt gij toen van die dingen waarover gij u nu schaamt? Want het einde derzelve is de dood.

De bezoldiging van de zonde is de dood. Dat hebben de gelovigen ingeleefd. En nu, vrijgemaakt van de zonde, en een dienstknecht gemaakt van de gerechtigheid, schamen ze zich over hun ongerechtigheden. De Heilige Geest werkt een evangelisch berouw in de harten van de gelovigen. De droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid (2 Korinthe 7:10) . Er is geen evangelisch berouw zonder geloof en geen geloof zonder evangelisch berouw. Zalig die treuren (vanwege hun zonden en ook van land en volk, kerk en staat) want zij zullen vertroost worden (Mattheüs 5:4).

Ezra beweent de zonden van het volk en sluit zich er zelf bij in. “En ik zeide: Mijn God, ik ben beschaamd en schaamrood om mijn aangezicht tot U op te heffen, mijn God; want onze

ongerechtigheden zijn vermenigvuldigd tot boven ons hoofd en onze schuld is groot geworden tot aan den hemel.” (Ezra 9:6)

We leven in een tijd (en die is altijd geweest want er is niets nieuws onder de zon) waarvan de profeet Jesaja zegt: “Het gelaat huns aangezichts getuigt tegen hen en hun zonden spreken zij vrijuit, gelijk Sódóm; zij verbergen ze niet. Wee hunlieder ziel, want zij doen zichzelf kwaad.” (Jesaja 3:9)

Als we in onze tijd kijken hoe binnen de kerken de zonden van homofilie vrijuit gesproken worden en homofiele lusten niet meer als zonden worden aangemerkt zoals onlangs op de synode van de Christelijk Gereformeerde Kerken is gedaan door het unaniem aannemen van een rapport over homofilie, dan slaat de schrik je om het hart. De PKN heeft homofilie al gelegaliseerd en zegent het in. Het is alles van God vervloekt. Het is een Pilatus Kerk in Nederland die uitroept: “Wat is waarheid?” door een zich tegensprekende grondslag. Het is onbevattelijk dat zichzelf rechtzinnig noemende predikanten, ambtsdragers en gemeenteleden de gang naar deze kerk hebben gemaakt omdat de synode daartoe besloten heeft en omdat ze vinden dat er niets verandert in de gemeente. En nog wel met een beroep op God ook. De Heere geeft geen vrijbrief om een van God vervloekte grondslag op te nemen in een kerk en op dat fundament de gemeenten te zetten. Wie zou niet wenen met een Ezra over deze gang van zaken?

Maar ook binnen de HHK, die zich hersteld noemt, vindt de acceptatie van de homofiele geaardheid steeds meer ingang. Het begint met het gesprek erover, net als bij de VGS (Vereniging Gereformeerd Schoolonderwijs) Men maakt dan onderscheid tussen de geaardheid en de praxis. Men leert dan dat homofiele mensen niet bekeerd worden (of doorgaans niet) van hun homofiele geaardheid. Het is echter een van God vervloekte leer, want de apostel spreekt van degenen die bij mannen liggen: “En dit waart gij sommigen!” Ze waren het en zijn het nu niet meer. Ze zijn van hun drek gewassen en gereinigd door het allesreinigende bloed van Jezus Christus. Is er nog een volk wat zich wegschaamt vanwege hun zonden en de zonden van land en volk, kerk en staat? Als dat zo is, dan krijgen we ook een stem om te getuigen tégen de zonde en tégen de ongerechtigheid!

Ook in de politiek zien we een massaal teniet doen van de wet van God door partijen die zeggen gefundeerd te zijn op de Bijbel. En dan moeten we toch in dit kader de SGP noemen die onder het reformatorisch volksdeel nog zo alom gewaardeerd wordt. Het CDA en de CU laat ik nu maar even buiten beschouwing. De SGP heeft de scheppingsorde die in Gods Woord zo duidelijk is verwoord op een zijspoor gezet en ondergeschikt gemaakt aan de uitspraken van wereldse rechters. “Doch ik wil dat gij weet dat Christus het Hoofd is eens iegelijken mans, en de man het hoofd der vrouw, en God het Hoofd van Christus.” (1 Kor. 11:3, Ef. 5:23), en “Want ook is de man niet geschapen om de vrouw, maar de vrouw om den man.” (1 Kor. 11:9), en “Doch ik laat de vrouw niet toe dat zij lere, noch over den man heerse, maar wil dat zij in stilheid zij.” (1 Tim. 2:12) Men hanteert ineens het uitgangspunt dat (al zeggen ze in de grondslag van de partij dat het regeerambt de vrouw niet toekomt) dat vrouwen wel mogen regeren en als volksvertegenwoordiger mogen optreden, maar dat ze nog geen ambt in de kerk mogen bekleden. Echter de Bijbel is duidelijk dat de leer des geloofs niet alleen geldt binnen de christelijke gemeente, maar ook daarbuiten. Tegenwoordig komt men dan met de profetes Debora (Richteren 4) aanzetten om aan te tonen dat de vrouw het regeerambt ook toekomt. Echter dat is een verdraaiing van Gods Woord. Zij was een profetes, ze had namelijk een innige omgang met God. Ze richtte niet als een vorstin doordat haar burgerlijk gezag was opgelegd, maar als een profetes en als Gods mond tot hen. Ze voerde ook zelf het leger niet aan, maar zij benoemde iemand die bekwaam was, Barak van Nafthali. Het geldt van al Gods kinderen dat ze, gedreven door de Heilige Geest, iets mogen uitstralen van het profetische, priesterlijke en koninklijke ambt van Christus. Welnu, de visie van de huidige SGP staat dus haaks op het getuigenis van Gods Woord. Ze zeggen het wel, maar ze doen het niet. Ook heeft men de godsdienstvrijheid omarmt, hetgeen in flagrante strijd is met Gods Woord, want niemand heeft het recht om de afgoden te dienen. Dan had de profeet Elia

ook niet naar de Karmel hoeven gaan want de Baälsdienst zou dan vallen onder de godsdienstvrijheid. Tot slot wordt de wet Gods massaal teniet gedaan doordat men bijvoorbeeld een prostitutieleeftijd bepleit van 21 jaar en ook voor de hoerenloper. Dus het zevende gebod is gebaseerd op leeftijdsgrenzen? Dit voorstel komt van een mevrouw die nummer 2 staat op de CU-SGP lijst in Den Haag. Ook dit is een aanslag op de leer van Christus!

De SGP in Vlissingen loopt met de slogan rond: Meer koopzondagen: NEE. Terwijl men moet zeggen: Geen koopzondagen: JA. Men doet dus de absolute van Gods wet teniet en doet aan haalbaarheidspolitiek. Dan kun je je echter beter bij het CDA aansluiten.

Wie merkt het nog op in onze dagen? Men kan gewoon blijven stemmen, of zich verkiesbaar stellen, en stoort zich er in het geheel niet aan. Hoe kun je met de huidige grondwet, waarin het gelijkheidsbeginsel voor homo en hetero geldt, nog volksvertegenwoordiger zijn en de eed op de grondwet afleggen en dan ook nog Gods hulp invoeren om de grondwet te eren. Er is maar één grondwet en dat is Gods wet! Het betaamt ALLE mensen God te vrezen en Zijn geboden te houden. (Prediker 12:13) Wie weent en zucht er nog onder? Als de rechtvaardigen groot worden, verblijdt zich het volk; maar als de goddeloze heerst, zucht het volk. (Spreuken 29:2) Als de Heere in ons leven komt en ons krachtadig inwendig komt te roepen als een Levi uit het tolhuis dan worden we tevens geroepen om als Gods gunstgenoot van vreugde op te springen over de eer die ons te beurt is gevallen (namelijk dat de HEERE een welgevallen aan ons heeft gekregen) en dan zullen de verheffingen Godes in onze keel zijn en een tweesnijdend zwaard in onze hand. Lees thuis maar eens wat Psalm 149 daarover schrijft en wat de kanttekeningen erbij zeggen. Dat zijn nu de zachtmoedigen in de Bijbel, net als Mozes de meest zachtmoedige man was. Tegenwoordig denkt men dat zachtmoedigen er het zwijgen toe doen, maar dan vergissen ze zich. De zachtmoedigen zijn zo teer van gemoed dat ze de aanslagen op Christus en Zijn leer niet kunnen verdragen.

Vers 22: Maar nu van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.

De apostel komt tot een besluit van dit gedeelte waarin hij nogmaals benadrukt dat de gelovigen van de zonde zijn vrijgemaakt en Gode dienstbaar gemaakt zijn! Het is dus een daad van God die in hun leven heeft plaatsgevonden. Dat alles kan niet zonder vrucht blijven, want de Heilige Geest wordt wel de Geest der heiligmaking genoemd. (Rom. 1:4) Die heiligmaking heeft Gods volk in Christus (1 Kor. 1:30) en die hoeft ze niet uit te werken, want ze mogen wandelen in de goede werken die van eeuwigheid zijn voorbereid (Ef. 2:10). God doet alles of Hij doet niets. Ze bevinden in zichzelf vruchteloos te zijn, vleeselijk te zijn, verkocht onder de zonde. Romeinen 7 schrijft daarover. Ze torsen het restant van de oude mens met zich mee en dat doet ze klagen vanwege hun zonden. Ze laten het in tere afhankelijkheid aan God over hoe Hij ze wil regeren in dit leven. Gedurig is het gebed: “Leer mij naar Uw wil te handelen, ik zal dan in Uw waarheid wandelen, neig mijn hart en voeg het saam, tot de vrees van Uwe Naam.” In Johannes 15 geeft de Heere Jezus onderwijs over de ware Wijnstok, de Landman en de ranken. Hij regeert en reinigt de Zijnen, opdat zij meer vrucht drage. Gedurig moet het snoeimes erin van vaderlijke kastijdingen om meer en meer op te wassen in de kennis van God in Christus en van zichzelf. Door lijden naar heerlijkheid, naar het eeuwige leven. Dat volk hééft hun vrucht tot heiligmaking, in Christus. Ze krijgt het niet, ze heeft het dus. En dat eindigt in het eeuwige leven, waar alle tranen van de ogen zijn afgewist. De apostel schrijft hier niet over heiligmaking die in trappen toeneemt en die dan vervolgens een einde heeft, namelijk het eeuwige leven. Want als dat waar was, dan zou de gelovige steeds heiliger worden in zichzelf naarmate hij langer op aarde leeft. Tegenwoordig is er een heartcry religie waarbij de mens als ze de leeftijd van Methúsalah (Gen. 5:27) zouden halen bijkans alle zonden overwonnen zouden hebben en alle geboden Gods achter zich konden laten. Gods Woord leert echter: schuldig aan één gebod, schuldig aan alle geboden. Er valt voor de mens dus geen eer aan te behalen, en gelukkig maar. Alle roem is

uitgesloten, want Eén heeft de pers alleen getreden en niemand van de volken was met Hem. Allen hebben Hem verlaten, zelfs Zijn discipelen. Hij heeft alles verdiend door Zijn dood en opstanding en past het ook toe door Zijn Woord en Geest.

Vers 23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

We eindigen met het besluit van de apostel Paulus dat de beloning van de zonde de dood is, maar dat de genadegift van God het eeuwige leven is, door Jezus Christus, onze Heere. Mogen we dat meezeggen? Dat de genadegift Gods ons te beurt is gevallen? Dat we pelgrims zijn naar het hemelse Jeruzalem, naar de stad die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is. (Hebr. 11:10)? Dat is nodig te weten aan deze zijde van het graf, en de Heere schenkt die zekerheid ook aan de Zijnen, want David schrijft in Psalm 41:3: “De HEERE zal hem (de ellendige) bewaren en zal hem bij het leven behouden, hij zal op aarde gelukkig gemaakt worden. Geef hem ook niet over in zijner vijanden begeerte. De HEERE zal hem ondersteunen op het ziekbed...” Op aarde zullen ze gelukkig gemaakt worden en daar weten ze dan van bij ondervinding door de werking van de Heilige Geest, want dezelve Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn (Rom. 8:16).

Ik las nog het volgende treffende citaat in een boekje “Mijn genade is u genoeg – Heiligmaking een opdracht of een genadegift?” van de heer Burggraaf: “Christus heeft de mens niet zalig gemaakt en tevens de wet opdracht gegeven een oogje in het zeil te houden of de Zijnen wel in de banen lopen. Nee, de wet kijkt alleen naar Christus en heeft haar ogen voorgoed gesloten toen het klonk: “Het is volbracht”. Daarom ziet God geen zonden meer in Zijn Jakob en geen overtreding in Zijn Israël. Denk nu niet dat dit feit een vrijbrief is om er maar op los te zondigen, want dan levert u het bewijs van genade niets te weten. Vanwege inwendig en aanklevend bederf wenst Gods ware volk dikwijls met de moordenaar aan het kruis te hangen, want die man was schielijk in het Paradijs en de zonde voorgoed afgestorven. Nooit meer te hoeven zondigen, is de wens en bede van allen die God in waarheid vrezen. Houd moed, volk des Heeren, uw bede zal nimmer worden afgewezen. Hij zal u te Zijner tijd in heerlijkheid opnemen. Ga dus maar gelovig voort, leunende en ziende op de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus Christus onze Heere.” De Heere zegene deze overdenking aan ons aller hart.

Zingen: Psalm 119:88

Gun *leven* aan mijn *ziel*, dan *looft* mijn *mond*

Uw *trouwe* hulp; stier *mij* in *rechte* sporen;

Gelijk een *schaap* heb ik *gedwaald* In 't *rond*,

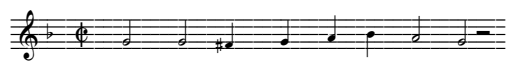
Dat, *onbedacht*, zijn *herder* heeft *verloren*;

Ai, zoek *Uw* knecht, *schoon* hij *Uw* *wetten* schond;

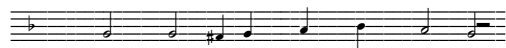
Want *hij* *volhardt* naar *Uw* *geboon* te *horen*.

Pauze**Vragen:**

1. Wie is een dienstknecht van de zonde en wie is een dienstknecht van de gerechtigheid?
2. Wat is de vrucht van die beiden?
3. Hoe wordt een zondaar vrijgemaakt van de zonde?
4. Wanneer is er een oprecht beschaamd zijn?
5. Wat werkt dit uit?
6. Wat is een wettisch en een evangelisch berouw?
7. Noem eens Bijbelse voorbeelden van een wettisch en evangelisch berouw?
8. Wat is heiligmaking?

Zingen: Psalm 86:6

Leer mij *naar Uw wil te handlen,*

'k Zal dan *in Uw waarheid wandlen;*

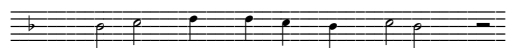
Neig mijn *hart, en voeg het saam,*

Tot de *vrees van Uwen Naam.*

HEER', mijn *God, ik zal U loven,*

Heffen 't *ganse hart naar boven;*

'k Zal Uw *Naam en majesteit*

eren *tot in eeuwigheid.*

Dankgebed